

Jo, – far var något av en hobbykonstnär. I unga år hade han lärt grunderna via korrespondenskurser på NKI. Folk i omgivningen kom ofta hem för att se och köpa av hans alster. I källaren på Hotell Svea finns fortfarande en stor väggmålning som han gjorde för många år sedan.

Vi träffar Vivi-Ann, dotter till hobbykonstnären Magni Svensson, fiskare, hamn- och byggnadsarbetare i Vivi-Anns bostad på Timotejgatan i Simrislund. Tillsammans beundrar vi en liten finstämd oljemålning med motiv från hamnen i Simrishamn.

– Jag glömmer aldrig då far inför IFK:s årliga karnevaler målade dekorerna som användes på karnevalsvagnarna. Detta gjordes utomhus på idrottsplatsen intill gamla tegelbruket.

Kolonin på Norra koloniområdet köpte mor och far omkring 1960. Eftersom vi inte hade egen trädgård så blev kolonin familjens plats för odling. Som barn hade jag och min bror Ingemar tidigt en relation till området eftersom släktingar till oss redan var kolonister och området var en naturlig plats för oss barn under uppväxtåren. Det var en plats för lek med kusinerna, här metade vi i ån och det var nära till strand och hav. Och om jag minns rätt så fanns i Åbackarna, en undanskymd plats där man första gången tjuvrökte säger Vivi-Ann med ett låtsat skamligt leende.

Men främst var kolonilotten platsen för hela familjen. Från början fanns endast en mindre stuga som så småningom byggdes till. Far gjöt plattor till gångarna och en cementlåda med lucka i golvet fick tjäna som kylskåp. Mor Linnea, mest känd som ”Nea” stod för odlingarna. Här var det trivsamma kaffekalas men också fester för släkt och vänner. Det förekom dans och under stugan förvarades flak som drogs fram och monterades som dansbana vid dessa tillställningar. Då far dog 1970 blev kolonin än viktigare för mor och oss barn med familjer som mötesplats fram till 2007, då orkade inte mor längre utan kolonin såldes då till Monica och Arne Jönsson.

Åke Palmgren vid besök hos Vivi-Ann och Christer

Och vi, säger Monica och Arne med en mun, hade inte en tanke på att skaffa koloni. Vi hade hus i Simrislund och i Baskemölla. 1300 kvm var mer än nog. När vi sedan sålde i Simrislund 1999 och ett par år senare i Baske så var det underbart att slippa allt trädgårdsarbete, men säg den lycka som varar?

När det gått några år började Monica åter längta till en trädgård och lite odling och efter några försök lyckades hon köpa Linneas koloni. Eftersom vi nu har haft den i femton år så förstår var och en att det är inget vi ångrar. Den har naturligtvis varit till stor glädje inte minst för våra fyra barnbarn.

En koloni innebär självfallet arbete och vi har i princip renoverat hela stugan, med nytt tak, nya innerväggar, nytt kök och nytt golv. Det nya golvet innebar att Magnis skafferier i golvet försvann.

Vi har fortfarande kvar de ursprungliga rabatterna med buskar och blommor och har dessutom utökat med ytterligare två rabatter med i huvudsak rosor, idag ett femtontal olika sorter.

För några år sedan skaffade vi växthus där vi i odlar bland annat tomater och slanggurka, kompletterat med paprika, chili och melon.

Utomhus har vi planterat många bärväxter, blåbär, smultron, hallon, björnbär, jordgubbar, vindruvor, havtorn och krusbär. Dessutom har vi plats för potatis, lök och sparris. Nu senast har vi planterat äppelträd och ett persikoträd.

På lotten står också en gammal cykel och den har sin egen historia. Den tillhörde min far och på den färdades han över hela Österlen med fisk på pakethållare såväl fram som bak. Far sålde rökt fisk till folk på landet. Själv fick jag från ganska tidig ålder cykla in med rökt sill till Domus i Simrishamn.

Monica och Arne